

РЕШЕНИЕ

№ 8024

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1225** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по канд № 1225/2024г. на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С.-град, III КС, 9 страница

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационни жалби на зам. директор на ТД на НАП- С. и „КАРИ А21“ ЕООД, представлявано от А. А. Н. срещу РЕШЕНИЕ № 4056 от 27.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав, постановено по нахд № 2224/2022г.

В касационната жалба на зам. директора на ТД на НАП- С. са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че всички факти и обстоятелства досежно нарушението на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, са били доказани, защото „КАРИ А21“ ЕООД не е изпълнило задължението си да начисли ДДС, тъй като дружеството не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения срок. За „КАРИ А21“ ЕООД са били налице основания за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1, изречение второ от ЗДДС през м.03.2021г. и е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в ТД на НАП - С. в срок до 30.03.2021 г. вкл. Заявлението за регистрация по ЗДДС било подадено на 01.04.2021г. Съгласно чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, в тези случаи, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия

оборот от 50 000.00 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органите по приходите. За периода от 23.03.2021г. до 21.04.2021г. дружеството дължало ДДС за извършените две облагаеми доставки - продажба на апартамент и извършване на СМР на обща на стойност 247 460.00 лв., като ДДС било общ в размер на 41 243.33 лв. върху данъчна основа от 206 216.67 лв. Касаторът не е съгласен с решението на СРС относно промяната на санкционната норма и размера на санкцията, като счита, че не е ясно защо е приложен чл.180а, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС. В решението не били обсъдени изобщо съставомерните елементи на отговорността по чл.180а, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС, като дали дружеството има право на пълен данъчен кредит или че данъкът е изискуем от лицето, като платец по глава осма от ЗДДС. Важното било, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 ЗДДС за достигнат оборот, а не по чл.97а ЗДДС или други специални регистрации по ЗДДС, за които е приложим чл.180а ЗДДС. Чл. 180а ЗДДС съдържа пет алинеи, текстовете на които фактически регламентирали приложението на разпоредбите на чл. 180, ал. 1 - 4 от закона, конкретизирано за доставките, при които данъкът е изискуем от получателите им като платци по глава осма, а не по доставките, облагани по общ ред, какъвто бил настоящия случай.

Предвид изложеното и в хода по същество, чрез процесуален представител юрк. И. Й., моли решението да бъде отменено в частта по изменената санкция и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди изцяло наказателно постановление № 618564- F617645/14.12.2021 г. на зам. директора на ТД на НАП-С..

В своята касационна жалба „КАРИ А21“ ЕООД, чрез процесуален представител адв. И. М. сочи, че при постановяване на решението, СРС е игнорирал обстоятелството, че с налагането на имуществената санкция е допуснато нарушение на принципа, че никой не може да бъде осъждан два пъти за едно и също нещо. Издаден е бил РА № Р-22221421003172- 091-001/13.10.2021 г., като още веднъж с атакуваното НП се налагала санкция за същото нарушение в размер на неначисленото ДДС. На дружеството били наложени две санкции за едно и също нарушение - една с РА и друга с НП, които имали едни и същи правопораждащ фактически състав. С издадения ревизионен акт на практика се санкционирало противоправно поведение на „КАРИ А21“ ЕООД, което не е начислило ДДС в срока и при условия на чл. 86, във вр. с чл. 102, ал. 4 ЗДДС. Същият правен резултат бил постигнат и с наложената санкция по чл.180 от ЗДДС, обективирана в обжалваното НП. По този начин са били нарушени общите принципи, залегнали в Директива 2006/112/ЕО за общата система на ДДС и по-конкретно на принципа на пропорционалност. С издаването на НП и РА за дружеството се установявала допълнителна тежест, с оглед факта, че спрямо лицата, които са пропуснали да подадат заявление за регистрация в срок не се прилагали общите правила за начисляване на данъка по извършените облагаеми доставки, предвидени в глава осма на ЗДДС, нито правилата за приспадане на данъчен кредит, предвидени в глава седма, поради това, че тези лица не са били регистрирани, а чл. 82, ал 1 и чл. 68 ЗДДС обуславяли начисляването на ДДС и приспадането на данъчен кредит по общия ред от регистрацията на лицето. Следователно, за закупените стоки и услуги преди съобщаване на акта за регистрация дружеството нямало право на приспадане на данъчен кредит. Така от една страна стойността, върху която се начислява ДДС е по-голяма от стойността, върху която ДДС би бил начислен, ако лицето беше спазило срока за регистрация, а от друга страна дружеството е лишено и от възможността да приспадне данъчен кредит по

доставките, включени в облагаемата стойност и по този начин да намали задължението си. Преценено съобразно с тълкуването, дадено от СЕС, от гледна точка на вида и тежестта на извършеното нарушение, а именно подаване на заявлението за регистрация два дни след изтичане на определения в закона за това срок, без данни за измамна цел, установената за дружеството тежест се явявала несъразмерна. Когато нямало данъчна измама, санкции, които водят до двойно начисляване на ДДС или до отнемане на правото за приспадане на данъчен кредит, били непропорционални.

От особено значение за конкретния казус било разрешението по отправено преюдициално запитване, дадено с Решение на СЕС (втори състав) от 19 юли 2012г. по дело С-263/11, в което е прието, че национална правна уредба, която предвижда санкция във фиксиран размер, равен на размера на невнесеното ДДС, поради неизпълнение на задължението за регистрация: в случай, че не се касае за данъчна измама, преследват се чисто санкционни функции и целта не е да стимулира своевременното отстраняване на нарушението чрез последващо начисляване на неправомерно невнесеното ДДС, е от естество да се яви непропорционална и в нарушение на принципа на данъчния неутралитет. Според касатора, нормата на чл.180, ал.2 ЗДДС санкционирала нерегистрирането по ЗДДС при възникнало задължение затова, в резултат от което за определен данъчен период е останал неначислен и невнесен ДДС, т.е. наказва се неизпълнението на основно задължение по ЗДДС; определената санкция е във фиксиран размер, равен на размера на невнесеното ДДС, което обективно водело до двойно внасяне на дължимото ДДС /веднъж в ревизионното производство и веднъж в рамките на процеса по ЗАНН/; административното наказание предвид фиксирания му размер преследвало само санкционни функции. Атакуваното решение се явявало неправилно поради нарушение на материалния закон и практиката на СЕС, като и относимите разпоредби на европейското законодателство, които имали приоритет пред националните норми.

На следващо място, в хода на административнонаказателното производство са били допуснати и нарушения на процесуалните правила, защото АУАН не е съставен в присъствие на нарушителя; на чл.42, т.7 ЗАНН; чл. 42, т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, тъй като не са посочени точно нарушените законови разпоредби. Касаторът счита, че описаното в АУАН нарушение следвало да бъде квалифицирано като такова по чл. 184, ал. 1, вр. с ал. 4, вр. с чл. 86, ал.1 т. 2 и т. 3 , вр. с чл. 125, ал. 5 ЗДДС.

По тези съображения, моли да бъде отменено решението на СРС, заедно с наказателно постановление № 618564- F617645/14.12.2021 г., както и да се присъдят направените по делото разноски за двете съдебни инстанции.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбите и моли същите да бъдат отхвърлени.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 4056 от 27.08.2023г. по нахд № 2224/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав е изменено наказателно постановление /НП/ № 618564-F617645 от 14.12.2021г., издадено от зам.директор на ТД на НАП- С., с което на „КАРИ А21“ ЕООД, представлявано от А. А. Н. на основание чл.180, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДДС за нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС във вр.чл.102, ал.4 ЗДДС е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 41 243.33 /четиридесет и един хиляди двеста четиридесет и три лева и тридесет и три стотинки/ лева. Със

съдебното решение е намален размера на наложената санкция на 2 062.17 /две хиляди шестдесет и два лева и седемнадесет стотинки/ на основание чл.180а, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля А. К. К. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Доказано било нарушението с неговите съставомерни признаци, защото за периода 23.03.2021г.-31.03.2021г. „КАРИ А21“ ЕООД е реализирало облагаем оборот по ЗДДС на стойност от 247 460.00 лева върху данъчна основа от 206 216.67 лева, когато дружеството не е било регистрирано по ЗДДС. В 7-мо дневен срок от датата на която е достигнат оборота, дружеството е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, което не е направило. Дружеството дължало данък за облагаемите доставки, считано от 23.03.2021г. в размер на 41 243.33 лева, който не е бил начислен до 14.04.2021г. СРС е приел, че в конкретния случай е приложима санкционната разпоредба на чл.180а, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС, поради което е намалил размера на имуществената санкция от 41 243.33 лева на 2 062.17 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

На 23.03.2021г. „КАРИ А21“ ЕООД е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1, изр. 2-ро и ал. 2 от ЗДДС в размер над 50 000.00 лв. за два последователни месеца, а именно облагаем оборот в размер на 165 000.00 лв. във връзка с облагаема доставка -продажба на недвижим имот - апартамент № 21, заедно с мазе № 21, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и със съответното право на строеж върху мястото, представляващо ПИ с идентификатор 68134.905.1054 с адрес: [населено място], район „Л.", [улица], вход „А", етаж 6. Данъчното събитие е настъпило на 23.03.2021г., като на същата дата ДДС е станал изискуем на основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС.

Предвид горното, за „КАРИ А21“ ЕООД са били налице основания за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1, изр. второ от ЗДДС, според който, когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. „КАРИ А21“ ЕООД е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в ТД на НАП - С. в срок до 30.03.2021 г. вкл. Заявлението за регистрация по ЗДДС е подадено на 01.04.2021 г., като дружеството е регистрирано по ЗДДС считано от 21.04.2021г.

За периода от 23.03.2021г. до 21.04.2021 г. дружеството дължало ДДС за извършените облагаеми доставки, за периода 23.03.2021 г. - 31.03.2021 г. , както следва:

1./ Доставка от 23.03.2021 г. - продажба на апартамент № 21, находящ се в [населено

място], район „Л.“, [улица], вход „А“, етаж 6, срещу продажна цена в размер 165 000.00 лева.

На основание чл. 102, ал. 4 вр. чл. 25, ал. 8 от ЗДДС, ДДС в размер на 27 500.00 лв. се дължал върху данъчната основа в размер на 137 500.00 лв., представляваща продажната цена, намалена с дължимия данък съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗДДС и чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС. На 23.03.2021 г. ДДС е станал изискуем на основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС и за задълженото лице е възникнало задължение да го начисли по реда на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, ако беше своевременно подало заявление за регистрация по ЗДДС.

2./ Доставка – извършване на строително-монтажни работи по договор от 23.03.2021г. с цена в размер на 82 460.00 лв. За извършената доставка е била издадена фактура № [ЕГН]/ 26.03.2021 г. на стойност 82 460.00 лв. От 26.03.2021 г. е възникнало данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за извършената строителна услуга, като на основание чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС на същата дата ДДС в размер на 13 743. 33 лв. върху данъчната основа от 68 716.67 лв., представляваща цената на услугата, намалена с дължимия данък съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗДДС и чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС, е станал изискуем и за „КАРИ А21“ ЕООД се е породило задължение да го начисли по реда на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, ако беше своевременно подало заявление за регистрация по ЗДДС.

За двете извършени облагаеми доставки- продажба на недвижим имот и СМР общо на стойност 247 460.00 лв. се дължал ДДС общо в размер на 41 243.33 лева върху данъчна основа от 206 216.67 лева.

Прието е, че ако „КАРИ А21“ ЕООД беше регистрирано по ЗДДС, начисляването на дължимия ДДС е следвало да се извърши, като дружеството издаде данъчен документ - фактура в срока по чл. 113, ал. 4 от ЗДДС /5-дни от изискуемостта на данъка/ с вписан ДДС, респективно /предвид факта, че получателите са данъчнозадължени физически лица и издаването на фактура не е задължително съгласно чл. 113, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/, да състави отчет за извършените продажби, които документи е следвало да отрази в дневника за продажбите и в справката-декларация за данъчен период м. 03.2021 г. /23.03.2021г. - 31.03.2021г./, като последните е трябвало да се подадат в ТД на НАП - С. в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно: до 14.04.2021 г. включително.

Съставен е бил АУАН № F617645/25.06.2021г., за това, че като данъчнозадължено по ЗДДС лице, „КАРИ А21“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е начислило ДДС в размер на 41 243.33 лв. върху данъчна основа от 206 216.67 лв. по облагаеми доставки, с място на изпълнение на територията на страната, на обща стойност 247 460.00 лв. за данъчен период: 23.03.2020 г. - 31.03.2021 г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно.

Въз основа на посочения АУАН е било издадено процесното наказателно постановление № 618564-F617645 от 14.12.2021г., с което зам.директор на ТД на НАП- С., е наложил на „КАРИ А21“ ЕООД на основание чл. 180, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС имуществена санкция в размер на 41 243.33 /четиридесет и един хиляди двеста четиридесет и три лева и тридесет и три стотинки/ лева за нарушение на чл. 86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС във вр. чл.102, ал.4 ЗДДС.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1, във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни

съображения:

На първо място, всяка една доставка представлява самостоятелно основание за начисляване на ДДС по реда на чл.86, ал.1 ЗДДС. За всяка една от извършените и документирани облагаеми доставки през процесния период възниква отделно задължение за начисляване на ДДС, като несвоевременното му изпълнение спрямо двете доставки представлява отделно и самостоятелно нарушение по чл.180, ал.2 във вр. ал.1 ЗДДС. Този извод не се променя от законово регламентирания механизъм на начисляване на ДДС и включване в общия резултат на справка декларация по чл.125 ЗДДС на размера на данъка за всяка доставка. В случая се касае не за извършено едно нарушение, а за няколко (дори и еднакви по вид нарушения за един и същи данъчен период), за които нарушения при прилагането на чл.18 ЗАНН се следва налагане на отделни административни наказания. Зам.директорът на ТД на НАП- С. при издаването на НП е допуснал нарушение на чл.18 ЗАНН, който предвижда, че когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно то тях. В случая се касае за няколко нарушения по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС във вр.чл.102, ал.4 ЗДДС и не става ясно за кое от тях „КАРИ А21“ ЕООД е наказано, тъй като във фактическата част на НП са описани и двете нарушения.

На второ място, съгласно чл.180а, ал.1 ЗДДС регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. По силата на ал.2 от тази разпоредба се прилага и когато лицето не е начислило данък поради това, че не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок.

Анализът на цитираната норма, която е приложена от СРС сочи, че за да е налице административно нарушение, е необходимо от фактическа страна в административнонаказателното производство да бъдат установени безспорно следните обстоятелства: 1.да е налице задължение за регистрираното лице за начисляване на данък, когато този данък е изискуем от лицето като платец по глава осма от закона; 2.това задължение да не е изпълнено в определения от закона срок; 3.за начисления данък лицето да има право на пълен данъчен кредит. В случая, дори и да се приеме, че „КАРИ А21“ ЕООД е данъчно задължено лице по глава VIII от ЗДДС - платец на данъка при извършване на облагаеми доставки, осъществило е сделки, за които следва да бъде начислен ДДС, който е изискуем от платеча и този данък не е начислен в предвидения от закона срок, то липсват каквито и да било констатации дали лицето има право на пълен данъчен кредит, тоест не е установен

третия елемент от фактическия състав на приложената от СРС санкционна норма. Такива твърдения липсват както в съставения АУАН, така и в издаденото НП, а наличието на право на пълен данъчен кредит на дружеството е това което различава приложената санкционна норма от тази на чл.180, ал.2 във вр.ал.1 ЗДДС, в която не е предвидено такова изискване. Този въпрос е следвало да бъде изяснен в административнонаказателното производство и като не е сторил това наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на наказателното постановление. Вместо да отмени наказателното постановление, първоинстанционният съд е приложил друга санкционна норма, като е приел, че констатираният порок е отстраним в хода на съдебното производство. Липсата на факти относно самото нарушение не може да бъде запълнено от съда с изменение на наказателното постановление. Сочената хипотеза не попада в приложното поле на чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН.

По тези аргументи и в заключение, решението от 27.08.2023г. на СРС, НО, 105-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът подлежи на решаване по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 618564-F617645 от 14.12.2021г., издадено от зам.директор на ТД на НАП- С.. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

Касаторът „КАРИ А21“ ЕООД е заявил претенция за възстановяване на направените от него разноски за двете инстанции. Процесуално представителство е осъществено от адв. И. Б. М., комуто е заплатен адвокатски хонорар в размер на сумата от 2 000.00 /две хиляди/ лева, съгласно договор за правна защита и съдействие от 28.01.2022г. На основание чл.18, ал.2 във вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет минималното адвокатско възнаграждение е в размер на сумата от 3 949.47 лева.

Съобразно чл.1 от Наредба № 1/09.07.2004г., размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, но не може да бъде по-малък от определения в наредбата минимален размер за съответния вид помощ. Аналогична е и разпоредбата на чл.36, ал.2, изр. второ от ЗА, съгласно която „размерът на възнаграждението не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа“. От друга страна и по см. на чл.63д, ал.2 ЗАНН, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските, но не по-малко от минимално определения размер

съобразно чл.36 ЗА. Следователно адвокатско възнаграждение от 2 000.00 /две хиляди/ лева, заплатено на адвокат И. М., е под минималния размер по приложимата Наредба № 1 от 09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет, поради което и неоснователно се явява възражението на зам.директора на ТД на НАП – С. за неговата прекомерност, респ. за намаляването му.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 4056 от 27.08.2023г., постановено по нахд № 2224/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 105-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 618564-F617645 от 14.12.2021г., издадено от зам.директор на ТД на НАП- С., с което на „КАРИ А21“ ЕООД, представлявано от А. А. Н. на основание чл.180, ал.2 във вр. ал.1 от ЗДДС за нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС във вр.чл.102, ал.4 ЗДДС е наложено наказание – имуществена санкция в размер на 41 243.33 /четиридесет и един хиляди двеста четиридесет и три лева и тридесет и три стотинки/ лева.

ОСЪЖДА ТД на НАП- С. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „КАРИ А21“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от А. А. Н. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, ап.1 сумата от 2 000.00 /две хиляди/ лева на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.